

"En el cas GAL hi ha molta

Fa només dues setmanes, Ricardo García Damborenea, antic secretari general del PSOE a Biscaia, implicava en una conferència de premsa el president Felipe González en la trama dels Grupos Antiterroristas de Liberación, els GAL. González va reaccionar ràpidament negant cap implicació i la setmana passada va insistir davant el Parlament espanyol en la seua innocència; però el jutge Garzón ja ha començat els tràmits per tal que el Tribunal Suprem demane, si s'escau, el suplicatori que obligue Felipe González a declarar, perquè el jutge ha trobat "indícis de criminalitat" en l'actuació de Felipe González. Enmig de la batalla política i de mitjans de comunicació, que s'han alineat amb o contra el govern deixant moltes vegades a banda la pura informació, han quedat els promotors de l'acusació popular contra el govern, que batallen fa anys a la recerca de la justícia i que ara, com abans, continuen tots sols. José Luis Galán ha recollit el testimoni que va deixar Fernando Sala i s'ha convertit en el principal advocat d'aquesta causa. Escèptic, crític i molt lúcid, encara manté, però, l'esperança d'arribar a saber qui muntà els GAL. En la molt atapeïda agenda ha trobat uns minuts per a EL TEMPS i ha parlat de l'actualitat d'un cas que la setmana vinent pot quedar ja totalment desfasada.

—*Les declaracions de García Damborenea tenen, en el procés judicial, la importància que han rebut en l'opinió pública?*

—Per descomptat que tenen importància i ja fa temps que ha quedat clar que no estem davant d'una

José Luis Galán és el principal advocat de l'acusació popular contra el Govern espanyol en el cas GAL. Enmig de la tempesta informativa es manté escèptic i tenaç.

L'ex-socialista García Damborenea. "Les declaracions de Damborenea són repugnants", diu Galán,

alarma social gratuïta o generada únicament pels mitjans de comunicació; es tracta d'una alarma social autèntica generada per la gravetat dels mateixos fets. Recentment, l'acte de l'audiència nacional que posava en llibertat Rafael Vera parlava de gravíssim atemptat a la Constitució. I avui és 26 de juliol. Tal com van les coses, convé situar molt precisament aquesta entrevista perquè els esdeveniments la poden deixar desfasada en només uns dies.

—*En un principi, la gent que va promoure l'acusació popular en el cas GAL fou acusada de fer el joc a ETA, i ara hi ha qui diu que juguen a favor del PP en una conxorxa contra el Govern de Felipe González.*

—En l'única cosa en la qual es pot donar la raó al govern i a les seues tesis és que en el cas GAL hi ha molta hipocresia. Crec que és l'única veritat que ha dit el govern en aquesta història. Hi ha moltíssima hipocresia per part d'aquells que en l'any 1983 i fins a dates molt recents comprenien, toleraven o col·laboraven amb els GAL i avui s'esquincen les vestidures. I no són pocs.

—*Això ha perjudicat els que sempre han denunciat el govern, al marge del suport que tingueren en uns o altres mitjans de comunicació?*

—No. El principal perjudicat és l'estat de dret. I aquestes actituds oportunistes demostren que només el defensa, de debò, un nucli no gaire gran de gent i que un altre nucli, potser major, defensa els seus interessos particulars.

—*Fins a quin punt pot estar involucrat Felipe González en la trama?*

—Nosaltres ja diguérem en el seu moment, quan s'iniciaren les investigacions que sospitaven que tot l'aparell de l'estat fins a les més altes instàncies estava implicat en el tema i desgraciadament els fets ens van donant la raó. En aquests moments ja hem arribat, en fase de processament, als dos números dos de la seguretat de l'estat: Vera i Sancristóbal, i ja estan en el punt de mira i pendants que la causa passe al Tribunal Suprem (que en el seu cas sol·licitarà el suplicatori) Barrionuevo i, molt probablement també Serra, Benegas i, fins i tot, Felipe González.

—*Damborenea ha denunciat González però també s'ha mostrat orgullós del que va fer; què li sembla aquesta actitud?*

—Les declaracions de Damborenea són repugnants. Són absolutament repugnants. Jo crec que a qualsevol persona, amb independència de la seua ideologia, li produeix una

hipocresia"

repugnància greu. Jo no dic que la gent se n'haja de penedir, però una cosa es no penedir-se'n i una altra es jactar-se'n públicament d'una actuació com ha estat la seua. La manera en què es va expressar, la prepotència, les formes fins i tot ofensives per als mateixos interlocutors, en aquells moments els mitjans de premsa, però en definitiva la societat, eren realment insuportables per al ciutadà mitjà. Jo crec que sí que tingué la virtut de posar de manifest el seu veritable tarannà i el de tota la resta dels *patriotes* dels GAL. Gent clarament sense entranyes. A més, no tingué la més mínima frase de pietat o compassió per a les víctimes dels GAL ni tan sols per a aquelles víctimes que ell reputa innocents com Segundo Marey i tots aquells altres que foren aparentment segrestats o assassinats o ferits per error. I tracta de justificar que si haguera salvat la vida de Martín Barrios, i això era impossible perquè ja havia mort, l'operació hauria estat un èxit i hauria d'aplaudir-se. És a dir que pensa que salvar una vida mitjançant el segrest i la tortura d'una persona és lícit.

—Hi ha, però, qui ha dit públicament que va demostrar valor en confessar-ho tot.

—Jo distingesc molt bé el que és la gallardia i el valor del que és la jactància, la prepotència i la falta d'escrúpols.

—Amb les noves notícies, l'acusació popular ha obtingut un major suport per part de la societat?

—La veritat és que nosaltres no hem buscat mai sentir-nos molt acompanyats. Teníem molt clar el que calia fer i ho hem fet, tant si n'érem molts com si n'érem pocs, i contra tota mena de crítiques. Evidentment és millor comptar amb el beneplàcit dels teus conciutadans que no patir atemptats com va patir el pobre Fernando Sala, però en definitiva tenim molt clar el que s'ha de fer, tenim clara la defensa de l'estat del dret, això ens va moure i això ens mou.

—Tal com va el cas, i tenint en compte que alguns dels que han confessat la seua implicació en el cas han obtingut permisos penitenciaris, sembla que la justícia beneficia els delators.

—Jo crec que no és així i no ha de ser així. Precisament ho he mantingut així aquest matí en la vista contra l'acte de processament de Sancristóbal. Sancristóbal ha parlat, encara que jo crec que molt poc, però ha parlat, i continua en presó. Planchuelo va parlar, i també continuà en presó. Ha estat l'audièn-

"Això no és cap joc on es compren i es vénen delacions". "Si hi ha motius per decretar la llibertat provisional o la presó incondicional, s'ha de fer amb independència de si la gent canta o no."

cia la instància que l'ha posat en llibertat. Jo crec que això no ha estat així i avui he mantingut que no ha de ser així. Açò no és cap joc on es compren i es vénen silencis i delacions i si hi ha motius per a decretar la llibertat provisional o la presó incondicional, s'ha de fer amb independència de si la gent canta o no. Avui el defensor de Sancristóbal ha plantejat que el seu client estava disposat a continuar col·laborant si el posaven en llibertat, i això em sembla absolutament impresentable, un xantatge i un rept a la independència de la justícia que aquesta no ha d'admetre.

—Les últimes declaracions de la núvia del Guàrdia Civil presumptament implicat en l'assassinat de Lasa i Zabala poden ser realment significatives per a aclarir el cas?

—No ho sé. Exactament no ho sé. Ha passat molt de temps i lògicament les proves es van diluint. No sé si alguna vegada arribarem a saber la veritat sobre el cas Lasa i Zabala. Jo ara sóc molt més optimista del que era fa uns anys perquè sembla que la gent es va recuperant de l'amnèsia que els ha afectat durant aquests anys i que, a més, sembla que hi ha proves amb suport documental que ignoràvem que podien existir i que sí que existien; possiblement hi ha arxius que poden donar llum sobre tota la trama dels GAL.

—Durant tots aquests anys no ha pensat d'abandonar en algun moment?

—Tots els dies.

—Però sembla que, malgrat això la confiança en la justícia ha estat més forta.

—No. Jo crec que el que preval és un cert voluntarisme i les ganes de fer bé les coses. La confiança en la justícia és una altra cosa. Tots els dies em plantejo d'abandonar; i continue.

Jordi Sebastià